

sére, és azt a bíróságon be is jelenti: ez esetben azok a joghatások (végrehajtási, csődnítási tilalom, stb.), amelyek egyébként csak a kényszeregyességi eljárás megindítása iránti kérvény benyújtásához és az eljárás megindításához fűződnek (alaprendelet 19—23. §.), már a Pénzüntézeti Központhoz történt ezen bejelentéssel beállanak, és pedig attól a naptól számított *45 napi időtartamra* terjedő hatállyal, amely napon a Pénzüntézeti Központ bejelentését tudomásul vevő végzés közzétételik.

Az alaprendelet 38. §-a által adott ezen 45 napos kiméleti idő azonban kevésnek bizonyult az egyesség létrehozására, miért is azt további rendeletek hat hónapra, egy évre, majd végül a 7200/1932. M. E. sz. rendelet két évre hosszabbította meg, de utóbbi csak abban az esetben, hogyha az eljárás azon rendelet hatálybaléptekor (1932. november 18-án) már folyamatban volt. Most a 3610/1934. M. E. sz. rendelet ezt a korlátot megszüntette és kimondotta, hogy az egyességnek a bíróságonkívüli létrehozása céljából megszabott határidő legfeljebb két évre meghosszabbítható, még pedig tekintet nélkül arra, hogy az eljárás a 7200/1932. M. E. számú rendelet hatálybaléptekor folyamatban volt-e vagy sem.

Házadó. Az ezt tárgyazó Hivatalos Összeállítás — H. H. Ö. — 20. §-a szerint az I. fokon megállapított házadót, amelynek kivétele az előző évi november negyedi bér alapján történik, a bérjövedelem évközi emelkedése avagy apadása nem érintette. A házbirtokosnak tehát a házadót az egész adóéven át változatlanul az előző novemberi bér alapján kellett fizetnie. Miután azonban újabban emelkedésről és esésről nemigen volt szó, hanem csak esésről, ezt a szabályt a házbirtokosok sérelmezték, de sérelmesnek tartották a bérlők is, mert a háztulajdonosok viszont sok esetben ez alapon tagadták meg a bér évközi leszállítását, mondván, hogy az adóhatóság azt már figyelembe nem veszi és így a kisebb bér után is a magasabb adót kell fizetniök.

Ezt orvoslandó, az ez év január hó 1-én életbelépett 16330/1933. P. M. sz. r., amelyet f. évi 2. számunk 68. lapján ismertettünk, — kimondotta, hogy ha valamely bérbeadás útján hasznosított épület (épületrész) bérjövedelem a házadó kivétel alapján vett bérjövedelemmel szemben *időközben (tehát nov. 1-e után) emelkedik vagy csökken*, a ház tényleges birtokosa köteles a bérjövedelem összegében beállott változást május 20-ig a községi előjáráságon illetve városi adóhivatálnál bejelenteni, amely változás alapján azután az év második felére kivetett házadót megfelelően helyettesíteni kell.

Az említett H. H. Ö. 20. §-a szerint évközi lakásüresedés esetén sem volt az elsőfokú kivétel után az a körülmény figyelembevehető, hogy az új bérlő magasabb vagy alacsonyabb bért fizet. Ezzel szemben az új rendelet szerint az üresen állott helyiségeknek újabb bérbeadása esetén a házadót az új bérlő által fizetett bérjövedelem alapján kell az újabb bérbeadás napjától az év végéig kivetni.

Ezen rendelkezések végrehajtása tárgyában kelt a 66000/1934. P. M. sz. r., amely a H. H. Ö. 20. és 22. §-ának új módosított teljes szövegét adja.

Kimondotta e rendelet, hogy aki az évközi változást május 20-ig nem jelenti be, az előállott *bércsökkenés* folytán járó adótörléshez való igényét elveszti. Ha pedig a házbirtokos oly évközi változás bejelentését mulasztja el, amely a beállott *jövedelememelkedés* folytán terhére előírást eredményezne, azt annyiszor kell 100.— pengőig terjedhető pénzbírsággal büntetni, mint ahány béreltárgynak bejelentését elmulasztotta.

Ha valamely épületben *bércsökkenések* és *bérememelkedések* voltak és a házbirtokos csupán a *bércsökkenést* veszi fel bejelentésébe, viszont az egyes bérlemények bérjövödelmében beállott *emelkedést* kihagyja: adócsalást követ el.

Kiemelendő még, hogy az eddig hatályban volt végrehajtási utasítás szerint a házbirtokosnak a házbérenemfizetés *kezdetén* kellett már felmondási jogával élni, mert különben az adótörlés iránti kérelmet a felmondás előtti időben keletkezett hátralékra nézve elutasították azzal az indokolással, hogy a hátralék a házbirtokos mulasztása folytán vált behajthatatlanná, azért t. i., mert kellő időben nem élt felmondási jogával. Ezzel szemben az új rendelet megengedi, hogy a házbirtokos felmondási jogával *három havi bér nemfizetése* esetén élhessen, anélkül, hogy az addig elmaradt házbér után adótörlés iránti jogától elesné. Eszerint tehát a házbirtokosnak a harmadik hóra eső bér esedékessé váltá után kell felmondania, és ez esetben az előző két hónapról származó behajthatatlan bérhátralék után is kérhet adótörlést.

Házadókedvezmény modernizálás esetén. Visszautalunk az ez évi 2. szám 67. lapján előadottakra. Az ott ismertetett '16320/1933. M. E. sz. r.-ben statuált adókedvezmény és rendkívüli házadómentesség részletes feltételeit, mérvét és időtartamát a 178000/1933. P. M. sz. r. szabályozta, egyebek közt akként, hogy az adóköteles épületnek (bérleménynek) átalakítása esetén a tényleg felmerült, szabályszerűen igazolt és kedvezményre jogalapot szolgáltató költségeknek 60%-át az átalakítás befejezését követő évtől kezdődőleg kell négy éven át 15%-os részletekben az átalakított épület után kivetett házadóból, rendkívüli pótlékból és községi pótladóból levonni.

Miután azonban ezen rendelkezés szerint az a háztulajdonos, aki az átalakítási munkálatokkal pl. csak az év januárjában készült el, már csakis 1935-ben és a következő évekre vehette volna igénybe a kedvezményt, a 4900/1934. P. M. számú rendelet további könnyítésként olyképp rendelkezett, hogy ha az átalakítási munkálatok január 1-e után, de legkésőbb május hó végéig befejezést nyertek, még az átalakítás évében június hó 1-től kezdődőleg kell az átalakított épület után kivetett házadóból, rendkívüli pótlékból és a községi pótladóból az át-